

B

5

Το επίσημο ημερολόγιο της βασίλισσας Φρειδερίκης αποτελεί σημαντική πηγή για την καθημερινότητα και τον ρόλο της

Βιβλία

4

Το Οδοιπορικό του 1806 του Σατωβριάνδου αποτυπώνει την Ελλάδα μόλις πριν από την Ελληνική Επανάσταση

Τυπογραφία και ανάγνωση

σ. 2-3

Με αφορμή μία νέα έκδοση, «Το Βήμα» μιλάει με τον τυπογραφικό σχεδιαστή Γιώργο Μαθιόπουλο για την τεχνολογία, την αισθητική, την ιστορία του βιβλίου

ΓΝΩΜΗ

**Η ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ,
ΑΛΛΙΩΣ**

ΝΙΚΟΣ ΜΠΑΚΟΥΝΑΚΗΣ
nbak@tovima.gr

Tον «γνώρισα» μέσα από τις αναρτήσεις του στο Facebook, κάριες εγγραφές για την πολιτική και τη διεθνή τάξη ή αταξία, για την ακαδημαϊκή ζωή και τους δαιδάλους της αλλά και προσωπικές εξομολογήσεις με δημόσιο ενδιαφέρον.

Ο Ρωμανός Γεροδήμος είναι καθηγητής Διεθνούς Πολιτικής και Δημοσιογραφίας στο Πανεπιστήμιο του Μπόρνμουθ στη Βρετανία και στο βιβλίο του «Ανταποκρίσεις από τον 21ο αιώνα» (εκδ. Παπαδόπουλος, επίμετρο Σώτη Τριανταφύλλου) παρουσιάζει την πλευρά του ως δημόσιου διανοούμενου, δηλαδή την πλευρά που οι περισσότεροι γνωρίζουμε από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Η πλειονότητα των κειμένων του τόμου αυτού έχει πρωτοπαρουσιαστεί στο Amagi, το διαδικτυακό ραδιόφωνο που ίδρυσαν το 2012 η Μαρία Τσάκος και ο Κυριάκος Αθανασιάδης. Δεν είναι όμως μια απλή συλλογή. Ο συγγραφέας έχει επανεπεξεργαστεί τα περίπου 50 κείμενα που αποτελούν το βιβλίο και τα έχει τεκμηριώσει βιβλιογραφικά, έτοι ώστε το σύνολο να στοιχειοθετεί μια θεμελιωμένη, στοχαστική διαδρομή στα τελευταία πέντε χρόνια. Είναι η πενταετία που σηματοδοτείται από την άνοδο του Τραμπ, την εκρηκτική ανάπτυξη της Κίνας και ταυτόχρονα το

«αίνιγμα Κίνα», τον νέο ψυχρό πόλεμο, την Ελλάδα του ΣΥΡΙΖΑ, τα κινήματα για τις ταυτότητες και τον κίνδυνο ενός νέου συντηρητισμού. Το βιβλίο αποτελείται από δύο μεγάλες ενότητες. Η πρώτη, «Ένας κόσμος σε μετάβαση», είναι ένα άνοιγμα σε νέες όψεις της γεωπολιτικής, σε νέες πολιτιστικές και πολιτισμικές στρατηγικές, σε νέες αναθεωρήσεις συμβόλων και ταυτοτήτων. Η δεύτερη, «Ταξίδια στον χωροχρόνο», είναι πιο εσωστρεφής, πιο προσωπική, πιο αυτοβιογραφική.

Ως αναγνώστης προτιμώ το δεύτερο μέρος, την προσωπική περιπέτεια. Με ενδιαφέρει η εμπειρία του συγγραφέα σε σχέση με το εκπαιδευτικό σύστημα: «Νιώθω ότι μεγάλωσα σε μια χώρα που φοβάται την έννοια της αγοράς, ακριβώς επειδή η αγορά απαιτεί την ελευθερία του ατόμου». Με ενδιαφέρει η θέση του για το πολιτικό, που «δεν υφίσταται σε μια απομονωμένη φούσκα, δεν είναι υπεράνω του προσωπικού». Με ενδιαφέρει το δικό του coming out, που είναι «η διαρκής ορατότητά σου, όταν αποφασίζεις να σπάσεις τον αμφίδρομο καθρέφτη». Με ενδιαφέρει ο τρόπος που ταξιδεύει – και γιατί ταξιδεύει στην Ινδία, στην Κούβα, στην Αργεντινή, στη Στοκχόλμη.

Το δεύτερο μέρος του βιβλίου εξηγεί το πρώτο. Εξηγεί έναν μηχανισμό σκέψης και παρατήρησης. Τεκμηριώνει την αξεδιάλυτη σχέση δημόσιου και ιδιωτικού.